

Sygn. akt VI U 461/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 maja 2022r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku Sekcja ds. Ubezpieczeń Społecznych w VI Wydziale Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Dorota Witkowska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Iwona Piotrowicz

po rozpoznaniu w dniu 27 maja 2022 r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy M. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o odszkodowanie z tyt. wypadku

z odwołania od decyzji z dnia 20 lutego 2019 r., znak (...)

I. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje powodowi M. K. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy, jakiego doznał dnia 5 grudnia 2016 roku, w wysokości odpowiadającej 5% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu tj. w kwocie 4.270,00 zł (słownie: cztery tysiące dwieście siedemdziesiąt i 00/100).

Na oryginale właściwy podpis

Sygn. akt VI U 461/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20 lutego 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił M. K. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 5 grudnia 2016 r., co uzasadnił tym, że Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 18 lutego 2019r. nie stwierdziła uszczerbku na zdrowiu.

/decyzja k. 17 w aktach ZUS/

Nie zgadzając się z oceną urazu M. K. odwołał się od decyzji zarzucając, że nadal ma problemy z nadgarstkiem i nie jest w stanie wrócić do swojego zawodu.

/odwołanie k. 3/

W odpowiedzi na odwołanie pozwany wniósł o jego oddalenie podtrzymując zaskarżoną decyzję i jej argumentację.

/odpowiedź na odwołanie k. 5-5v/

Sąd ustalił co następuje:

Powód M. K. podlegał ubezpieczeniom społecznym, w tym ubezpieczeniu wypadkowemu z tytułu zatrudnienia u płatnika Cukiernia (...) na stanowisku cukiernika.

/bezsporne/

W dniu 5 grudnia 2016 r. uległ wypadkowi przy pracy, kiedy wskutek ześlizgnięcia się usiłował utrzymać równowagę i jednocześnie chciał utrzymać tacę z roladami, którą miał odłożyć na górną półkę i trzymał ją w jednej lewej ręce. Po odłożeniu tacy na półkę poczuł ból nadgarstka.

/bezsporne/

Lekarz Konsultant ZUS w dniu 18 stycznia 2019 r. rozpoznał u powoda stan po stłuczeniu nadgarstka lewego. Stwierdził zakres ruchomości nadgarstka lewego bez istotnych ograniczeń, bez zaników mięśni ręki, funkcja chwytowa ręki prawidłowa. W badaniu przedmiotowym nie stwierdził długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Ostatecznie Lekarz Orzecznik ZUS ustalił u powoda 0% uszczerbku na zdrowiu, co uzasadnił tym, że nie stwierdzono długotrwałego naruszenia sprawności organizmu uprawniającego do przyznania odszkodowania z powodu następstw wypadku.

Następnie o wysokości uszczerbku na zdrowiu powoda orzekła Komisja Lekarska ZUS i rozpoznała u niego stan po przebytych urazach nadgarstka lewego. Również i ona ustaliła 0% uszczerbku na zdrowiu.

/bezsporne/

Wskutek wypadku z dnia 5 grudnia 2016 r. u powoda doszło do urazu skrętnego nadgarstka lewego w postaci pourazowej niestabilności kości księżycowatej w przebiegu uszkodzenia więzadłowego. Powód nie doznał stałego uszczerbku na zdrowiu, ale udokumentowany stan funkcjonalny nadgarstka lewego wykazywał znaczne ograniczenie ruchomości, ból utrzymujący się nie krócej niż do 30 stycznia 2018 r., później stopniowo ustające, co spowodowało u powoda długotrwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 5% z pozycji 130a tabeli uszczerbków stanowiącej załącznik do Rozporządzenia z dnia 18 grudnia 2002r. Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania.

/dowód: opinia główna i uzupełniająca biegłego sądowego ortopedy i traumatologa narządu ruchu W. P. k. 16-16v, 44-44v/

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o nie budzące wątpliwości okoliczności bezsporne oraz dowód w postaci opinii biegłego sądowego ortopedy traumatologa narządu ruchu W. P..

Oceniając opinię biegłego sądowego Sąd podzielił jej treść i wnioski w całości. Opinia była spójna, logiczna i konsekwentna. Biegły uzasadnił na jakiej podstawie dokonał ustaleń medycznych i oceny stanu zdrowia powoda. Sąd miał również na uwadze, że opinie sporządziła osoba posiadająca wiedzę specjalną z zakresu dziedziny medycyny adekwatnej do urazu powoda, nadto wiedzę popartą doświadczeniem zawodowym.

Zarzuty do opinii biegłego wniósł pozwany (k. 24, 38) wskazując, że ustalony przez biegłego uszczerbek na zdrowiu w wysokości 5% został ustalony na podstawie stanu zdrowia w dacie 30 stycznia 2018 r. tj. przed zakończeniem leczenia, nie zaś jak wymaga ustawodawca po zakończonym leczeniu powoda tj. po dniu 22 listopada 2018 r. Nadto

pozwany wskazał, że jego stanowisko opiera się na badaniu bezpośrednim przeprowadzonym w dniu 18 stycznia 2019 r., a zatem po roku od wskazanej przez biegłego daty utrzymywania się dolegliwości. Nadto podkreślił, że pozwany dokonuje oceny uszczerbku na zdrowiu w oparciu o stan po zakończeniu wszystkich działań leczniczych i terapeutycznych i prawdopodobnym jest, że przed zakończeniem leczenia stan zdrowia powoda był gorszy i istniało naruszenie sprawności organizmu. Jednak w momencie, który ustawodawca uznał za właściwy do oceny uszczerbku takiego uszczerbku nie stwierdzono.

Sąd nie podzielił jednak powyższych zarzutów. Zauważyć należy, że dysfunkcja spowodowana wypadkiem przy pracy utrzymująca się u powoda powyżej 6 miesięcy była udokumentowana i nie budziła wątpliwości.

Zgodnie z art. 11 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. 2017r., poz. 1773 t.j. ze zm., dalej: ustawa wypadkowa) za stały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy. Natomiast za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie. Zatem jak wynika z brzmienia przepisu kryteria długotrwałego uszczerbku na zdrowiu to po pierwsze upośledzenie czynności (w przypadku powoda dysfunkcja lewego nadgarstka), po wtóre trwające okres przekraczający 6 miesięcy (w przypadku powoda od urazu z dnia 5 grudnia 2016 r. do co najmniej 30 stycznia 2018 r.) oraz po trzecie mogące ulec poprawie (pourazową przemijającą niestabilność kości księżycowatej rozpoznał biegły). Zatem wszystkie konieczne przesłanki do ustalenia długotrwałego uszczerbku na zdrowiu zostały w przypadku powoda spełnione, a biegły ustalił dalej, że powyższe wypełnia przesłanki pozycji 130a pozycji tabeli uszczerbków i powoduje 5% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Nie były zasadne – w ocenie Sądu – zarzuty sugerujące, jakoby termin określony w art. 11 ust. 4 ustawy wypadkowej miał być elementem definicji uszczerbku długotrwałego. Wskazany przepis stanowi, że oceny stopnia uszczerbku na zdrowiu oraz jego związku z wypadkiem przy pracy dokonuje się po zakończeniu leczenia i rehabilitacji. W ocenie Sądu wskazany przepis ma charakter proceduralny i wskazuje „jedynie” moment, w którym można najwcześniej rozpocząć procedurę orzeczniczą w przedmiocie uszczerbku na zdrowiu. Brak jest natomiast podstaw, aby uznać, że stanowi on element definicji uszczerbku długotrwałego, bowiem brak w nim takiego odesłania, a jednocześnie definicja uszczerbku została zawarta w omówionym wyżej art. 11 ust. 3 ustawy wypadkowej.

W konsekwencji określenie uszczerbku na zdrowiu u powoda miało miejsce po zakończeniu jego leczenia, ale uwzględniało trwającą ponad 6 miesięcy przemijającą dysfunkcję nadgarstka lewego i tym samym świadczyło o prawidłowej ocenie biegłego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd nie podzielił zarzutów pozwanego do opinii biegłego uznając, że zarzuty te stanowią w istocie wyraz braku akceptacji dla odmiennych i niekorzystnych dla pozwanego ustaleń biegłego oraz nie stanowią skutecznej podstawy do podważenia jego opinii. Biegły w opinii uzupełniającej szczegółowo wyjaśnił dlaczego stwierdził 5% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu u powoda, a Sąd ocenę tą podzielił.

Dodatkowo wskazać w tym miejscu należy, że Sąd wprawdzie samodzielnie ocenia dowody zgromadzone w sprawie, w tym opinie biegłych, jednak ta ocena nie może prowadzić do sprzeczności z faktami, które z tych opinii wynikają. Jeśli opinia spełnia wymogi przewidziane prawem, jest rzetelna, zgodna z zasadami wiedzy, logiczna, należyście uzasadniona i przekonująca, to należy podzielić wnioski z niej płynące, a nie orzekać z pominięciem tak sporządzonej opinii. Jeżeli opinia biegłego jest tak kategoryczna i tak przekonująca, że Sąd określoną okoliczność uznaje za wyjaśnioną, to nie ma obowiązku dopuszczania dowodu z dalszej opinii biegłych, tylko dlatego, iż strona postępowania w subiektywnym przekonaniu co do swego stanu zdrowia nie zgadza się z wnioskami płynącymi z tej opinii (wyrok SN z 21.11.1974r., II CR 638/74, OSP 1975/5/108, wyrok SA w Lublinie z dnia 14.10.1999r., III AUa 279/99, OSA 2000/7-8/34).

W konsekwencji Sąd uznał, że skoro postępowanie dowodowe potwierdziło, iż powód doznał uszczerbku na zdrowiu w wyniku wypadku przy pracy w dniu 5 grudnia 2016 r., to na podstawie art. 11 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. 2017r., poz. 1773

t.j. ze zm., dalej: ustawa wypadkowa), należało mu się jednorazowe odszkodowanie w wysokości odpowiadającej ustalonemu uszczerbkowi na zdrowiu, który wynikał z pozycji 130a tabeli uszczerbkowej rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym i długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz.U. 2013.954 – tekst jednolity – zwane dalej rozporządzeniem).

Mając powyższe na uwadze, Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc uwzględnił odwołanie i orzekł jak w wyroku przyznając powodowi prawo do jednorazowego odszkodowania w wysokości 5% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu tj. w kwocie 4.270,00 zł.

Wysokość odszkodowania Sąd ustalił na podstawie art. 12 ust. 1 i 5 ustawy wypadkowej oraz Obwieszczenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 23 lutego 2018r. w sprawie wysokości kwoty jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej (M.P. 2018.268) przyjmując do jego obliczenia stawki obowiązujące w dacie zaskarżonej decyzji tj. 854 zł za 1% uszczerbku na zdrowiu.

Na oryginale właściwy podpis